

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 482. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640773568/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

ter og en Kontorchef. De var lige saa store som alle de andre; det vil sige, Digteren var den største Digter, Skrædderen den største Skrædder og Kontorchefen Nummer et paa sit Omraade, og saa sad de sent paa Natten alle tre sammen ved et Bord og drak og talte sammen.

- - Ja, sagde Digteren, - - mit Fædreland skylder mig meget.

- - Skaal! sagde de to andre og saa, fyldte af begavet Forstaaelse, paa ham. Men Skrædderen følte sig vittig og missede med Øjnene og fjøede til: - - Store Ven, alligevel ikke saa meget, som *du* skylder *mig*.

Digteren tog sin Stok og skrev paa Gulvet et stort Tal.

- - Skrevet i Sandet! sagde han.

- - Ja, sagde Kontorchefen, hvor sad vi nu, hvis jeg ikke var den Embedsmand, jeg er?

Og Skrædderen saa paa Digterens Frakke og paa Kontorchefens Bukser.

- Hvem var I, sagde han i sin Skrædderstorhed, --- hvis ikke *jeg* havde skaaret Jer Tøjet til?

--- Skaal! sagde de alle tre, --- Gud bevare os hver paa *sin* Plads - - for Samfundets og vort elskede Fædrelands Skyld!

Men i det samme kom Fanden til og satte sig hos dem.

For Fanden var med ved Jubilæet. Han gik omkring imellem de store Mænd og saa ud som alle de andre. Han lignede dem ganske, og de syntes allesammen, de kendte ham, skønt ingen rigtig kunde mindes, hvad Navn det var, den Mand bar paa Listen. Men *du* sagde de til ham som til en gammel bekendt, for hvad saa Mandens Navn var, sammen med ham havde de allesammen været før - - saa meget vidste de.

--- Naa, sagde Fanden, --- ja, de store Evner leve!

--- Din Frakke sidder straalende! sagde Skrædderen.

- - Ja, den har *du* syet! sagde Fanden.

- - Din Stemme er bedaarende! sagde Digteren.